1870. II. évfolyam. 73. szám. Szerda, április 13.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félév re 5frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
☞ Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők. ☜
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Madárra tolláról ismerünk!

Valahányszor Ausztria az ő hagyományos politikájával eszembe jut, mindannyiszor fölmerül emlékezetemben a rajongó és ábrándos agg szűz, ki mindaddig válogatott udvarlóiban, mig utoljára kifogyott az — időből, anélkül, hogy a kergetett álomképet csak megközelithette volna.

Ily álomkép gyanánt merült föl Ausztriának diplomatái előtt időről-időre ama rajongó, kivihetetlen eszme, melyet ugy neveznek, hogy: centralisatio.

A centralisatio pedig körülirva annyit jelent voltaképen, mint az ausztriai birodalom területén levő nemzetiségeket amugy szép szerével egy kalap alá vonni, uj, általános alkotmányosdival látva őket el, a nélkül, hogy kérdés alá jöne, vajon van-e már és minő alkotmánya egyiknek vagy másiknak; és ha van, hajlandók-e azt ujabbal fölcserélni, de ugy, hogy arról a régiről végkép lemondjanak?

Sok diplomata kisérlette már meg a centralisatio nehéz müvét, melynek czélzata a németesitési törekvés volt; — de hajh! mindeniknek — beletört a kése!

A többszörös tapasztalás eléggé meggyőzhette már a kormányrudnál álló férfiakat, hogy e hiú törekvés, bármily változatban kisérletetett az meg, mindannyiszor sikertelen fáradság volt.

Mai időben már a „malom alatt“ is birnak annyi diplomatiai előismerettel, hogy kaczagva fogadjanak minden oly irányzatot, mely alatt Ausztriának germanizáló törekvése lappang. De azt is tudják, hogy ily törekvés nem egyéb, soha nem teljesithető rajongásnál.

De föltéve — meg nem engedve, ha e németesitő törekvés valaha a siker gyümölcsének örvendhetne: nem épugy járna-e vele Ausztria, mint az oly ember, ki maga számára vet, de a termést annak idejében más aratja le.

Mert akkor a német kérdés merülne föl, égetőbben mint valaha: egy nagy Németország, egységes Németország kérdése.

Vajon ez egységes nagy államnak, — ha annak megalkotásába ugyan a többi hatalom összedugott kézzel beleegyeznék — hol lenne az igazgatási, a kormányzási központja? — Ott-e, hol a német elem többségben, vagy ahol kisebbségben van?

A feleletet erre bátran elhagyhatjuk. — Legyen elég annyit mondanunk, hogy nem Ausztria az, mely e többséggel dicsekedhetnék.

Pedig mindenki tudhatja, hogy nem a kis folyók nyelik el a nagyobbakat, hanem megforditva.

A fizikai vonzerő következetes szokott lenni! . . .

Ausztriának, — ha mint nagyhatalom létezni akar, — el kell vetni oly sokszor használhatatlannak bizonyult hagyományos politikáját, sőt azzal épen homlokegyenest ellenkezőleg kell működnie; a nemzetiségek alkotmányos jogait tiszteletben tartva.

Az ausztriai ugynevezett „német elem“-nek — mint a többi nemzet urának — nincs értelme egyátalában, mert hasztalan minden küzdelem, minden dacz, melylyel magát az autonomicus elemek ellenében viseli.

Világosan megmutatta ezt a delegatio — ez idétlen szörnynek létrehozatala, mely átkos visszavonásnál s ellenszenvnél egyebet alig szül.

Nem kétkedünk afelett legkevésbé, hogy egy magyar delegatio nem nagy kedvet fogna érezni arra, hogy a törvénytelenül megalkotott osztrák delegatioval összeüljön s mindenesetre lesz gondja rá a magyar országgyülésnek, hogy ily fiascot ne fogjunk, miután mi azzal a „német elemmel,“ mely a centralisatio mellett hevül, egy tálból cseresznyénni nemakarunk, s nem fogjuk számára a gesztenyét saját körmeinkkel kikaparni.

Ki mit főz: egye is meg! — ezt tartja egy igen régi közmondás.

Csak hadd járjon az a Lajtán túli delegatio szépen a maga utján, mi pedig csak nézzük a kalap alól a vihar elvonulását — mig az idő kiderülhet.

Minket a százados tapasztalások elég gyakorlottszemüekké tettek arra, hogy a madarat tolláról megismerhessük.

Nem is hiszszük, hogy a magyar országgyülés egyetlen tagja is üdvösségét látná Magyarországnak abban, ha ama delegatioba magyar delegatusokat küldene — schmerlingianerek közé.

Ily eszeveszettséget még csak álmunkban sem szabad feltételeznünk, sem államférfiainkról, sem pedig az ország képviseletéről.

Egyébiránt a tüz sokkal meszebb van, semhogy házunkat a megéghetéstől félthetnők. Kik a tüzet élesztik, óltsák is!

A bécsi válság kimenetele ne aggasszon minket. E válság még nem érte el fordulópontját, — még a delirium stadiumában van. . . .

Legyünk csendesen, — majd ki forrja az magát, hivatlan orvosok nélkül is! —

Ismerjük fel a széditő örvényt szemeink előtt, s tartózkodjunk, abba homlokegyenest belérohanni.

Ismerjük meg az osztrák központositás ujabb rémeit, melyek a többi nemzet elnyelésével akarják magokat hizlalni.

Ne menjünk oly delegatioval tanácskozmányba, mely mind saját törvényei, mind a mi törvényünk szerint illetéktelen.

Mert különben utoljára, a képtelenségig vive a dolgot, maga Bécs is, egyedül állva, azt találja egykor követelni tőlünk, hogy vele magával is érvényesen tanácskozhatunk a nemzetek jogai felett!

Az egységes Ausztria schmerlingi syren hangjai által ne engedjük elbüvöltetni magunkat. —

A szédülés halálos esést idézhetne elő.... Ismerjük meg a madarat tolláról! —

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara válasza az országgyülésileg kiküldött jegybankügyi bizottság által felállitott kilencz kérdőpontra.

(Folytatás.)

Amerika heteukint 500,000 mérő buzát szállitott az észak európai kikötőkbe, mig Oroszország főképen a déli partokat és Németországot látta el. — Newyorktól Liverpoolig a gabona szállitási költsége vámmázsánként nem haladta meg az 1 ft 30 krt, mig Odessától az angol partokig csak 68—72 krba került; mi Magyarországban legfeljebb csak 68 mértföldnyi vasuti szállitásra elegendő.

Ebben találja magyarázó okát azon körülmény, hogy az északamerikai és magyarországi egyenlő qualitásu lisztnél amaz loco Liverpool 100 font 8 ft 60 kr. került, mig a pesti vagy magyarországi 11 ft 60 krron alul nem volt veszteség nélkül áruba bocsátható.

Ha még mindezekhez hozzá vesszük azt, — hogy a bécsi, prágai és brünni gabona jegyzések csak igen kevéssel különböztek a pesti áraktól, — ugy értelmezve van előttünk a gabona exportnak az 1866. év előtti állapotra visszahanyatlása.

Ezen visszahanyatlás két különböző irányban gyakorolt befolyást a válságra. Először is az által, hogy a gabonaüzletekbe fektetett üzleti tőke visszavonatott, mely más üzletágakban keresvén elhelyezést, növelte a forgalmi pénzkészletet és ezzel a már tulságba ment vállalkozási szellemet; befolyást gyakorolt más részt az által, hogy nem volt pótolható a válság által megsemmisitett tőke export jövedelmével s hogy épen a legnagyobb szükségidején közvetlenül segitő eszköz nélkül maradtunk.

Mindezekből azt következtetjük, hogy a mult évben kitört válság nem tekinthető tulajdonképeni pénzválságnak, melynek azonban együtt részese volt egyetemi gazdaságunk. Ezt bizonyitja még azon körülmény is, hogy a debreczeni kereskedelmi és iparkamara területén — hol a papirforgalom csekély — e válság csak alig észrevehető hullamzásokban nyilvánult.

II. Minő befolyással van az osztrák nemzetibank Magyarország közgazdasági érdekeire? Volt-e és ha igen minő befolyással volt a közelebbi pénzválságra?

Mivel az osztrák nemzetibank egyedüli jegybank az osztrák- magyar birodalomban, mely tulajdonságánál fogva a birodalmi pénzforgalom kizárólagos eszközlője és legnevezetesebb regulatora, — s mivel a banknak a kormány részéről való többszörös igénybe vétele által a társulat érdekei a kormány érdekeivel összeforrtak: sajátságos állást foglal el, mennyiben az félig magán, félig pedig állambankot képez.

Már magában ezen viszonyoknál fogva s káros befolyást gyakorol a nemzeti bank hazánk közgazdasági érdekeire, mert az államháztartásában előforduló bajok azonos viszonyokat szülnek a banküzletnek hatáskörében.

Eltekintve azonban az államnak a bécsibankra gyakorolt ezen befolyásától — mely jól lehet, hogy igen üdvös czélok keresztülvitelében akadályul szolgált, és hogy sok oly hibák és visszaélések, melyek a bank részéről elkövettettek, lényegileg az állam körülményeiből vették eredetöket — mégis határozottan állitható, miszerint az osztrák nemzeti bank nem felel meg azon kivánalmaknak, melyeket Magyarország közgazdasági érdekei igényelnek.

Nem felel meg állásánál fogva, mely egyedárus (monopolisticus) és törekvésénél fogva, mely központositó (centralisticus.)

E két tulajdonság káros következményei vörös vonalként huzódnak a bank minden cselekményein keresztül. Azok voltak és most is indokai a szükséges viszonylagos pénzmennyiségnek szaporulata alatt eszközölt ekonomiai mozgás lassuságának, mert azok eredményezték a pénzhatásának fokozatos hanyatlását. Mentül nagyobb pedig az ily módon eszközölt adónak összege, annál nagyobb lesz természetesen azon pénzmennyiség is, mely a centrum felé áramlik és annáltovább tart visszakerülése kiindulási pontjához. Már pedig, hogy az osztrák nemzeti bank még távol is esik a magyargazdászat cselekvési körétől, eléggé bizonyitja azon közvetitő személyek és intézetek létszáma, kiknek és melyeknek egyedüli hivatásuk a vidék hitel keresetét a bank kinálatával összehozni. — Nem elég tehát a fiókintézetek dotátioját felemelni, hanem szükségesb azokat az országterületén mentül nagyobb számban létrehozni.

A pénz és hitelügy ezen központositása szakadatlan hullámzásokban is nyilvánul, mert üzleti terjeszkedések és összevonások gyorsan következnek egymásra; a hatalom pedig, a melylyel az intézetvezetői rendelkeznek, megmérhetlen, és természet feletti kezekbe van letéve azon eszköz, — melylyel a nemzet összes vagyonának értékét tetszés szerint változtathatják a szerint, a mint a forgalomra serkentő vagy zsibbasztó befolyást akarnak gyakorolni.

Igy a kérdés első részét illetőleg véleményünk oda irányul, hogy az osztrák nemzeti bank állásánál és törekvésénél fogva közgazdasági érdekeinkre káros befolyást gyakorol; mert gátolja a hitel átruházás gépezetének kifejlését s megakadályozza a magyar ekonomiát független és minden irányban biztos fejlödését. A hitelügy kormányzása tehát, ugy mint az jelenleg egy részvénytársaság kezében van, nem képes Magyarország hitelkivánalmának eleget tenni.

Ami a kérdés második részét illeti, hogy minő befolyással volt az osztrák nemzeti bank a közelebbi pénzválságra? — errenézve a már előrebocsátakon kivül még a következőket jegyezzük meg:

Mivel az osztrák nemzeti bank nem tekinti egyedüli főfeladatának a jegyforgalom szabályozását, hanem, hogy a leszámitolási és kölcsön üzletét is annak tekinti — és mivel az 1868. évi november 13-kán szentesitést nyert módositott alapszabályok a tőzsde és bank egymáshozi közeledését tetemesen megkönnyitve, az érintkezést bensőbbé tették, — ezek következtében többé kevésbbé mindazon okok előidézésére is befolyást gyakorolt, melyek a mult évi válságot eredményezték.

Tekintve egyedül a nemzeti bank lombard üzletét, lehetetlen azon bensö összefüggést fel nem ösmerni, mely tőzsde értékek árfolyamának emelkedése és a lombard állomány mozgalma közt létezik.

Azon időpontig, a mig az osztrák nemzeti bank lombard állománya nem szaporodott, a tőzsde értékek is csekély emelkedést mutatnak; de 1868 november 12-től kezdve a bank lombárd tárczájának rohamos emelkedését mely 6 hó elmultával az eredeti állomány kétszeregét meghaladta — tőzsde értékek árfolyamának időközönként magasbuló hullámzása kisérte — és következményesen a szerint, a mint a bank lombardállománya változott.

Ezek után határozottan állitható, miszerint az osztrák nemzeti bank lombard tárczájának emelésével is nem kis mérvben hatott a tőzsde üzérkedés előmozditására, miáltal constatválva van provocáló befolyása is azon okokra, melyek a válságot előidézték. (Folyt. köv.)

Ministerválságok Bécsben és Párisban.

— Bécsben Potocky grófnak csakugyan nem sikerült, parlamentaris ministeriumot létre hozni.

Csak hivatalnok ministerium lesz tehát a kormányzat élén, mindaddig, mig az uj választások folytán alakuló birodalmi tanácsból parlamenti ministerium lesz alkotható. Sőt a hivatalnok ministerium sincs még megalkotva; csak Taaffe gr. mint belügyi és honvédelmi minister belépése bizonyos; azonban csak a feltámadás ünnepére várható a Potocky-Taaffe ministerium megalkotása; ugy látszik, hogy a Rechbauerrel való alkudozások csak szinlegesek voltak, mig ezen alkudozás megett Beust és Potocky előre Taaffe grófra vetették szemeiket.

Rechbauer azt kivánta volna, hogy a hadi költségvetés 20 milliora szállittassék; mi nem találtatott elfogadhatónak. Az egész szemfényvesztő játék — ugy mondják — Beust gr. müve, ki Potockyval a legjobb egyetértésban van.

Andrássy Gyula grófot ő felsége, Bécsbe hivatta, hogy tanácsát kikérje a dolgok uj fordulata felett. Beust ki akar békülni Andrássyval! E szerint haragudtak; e szerint igaz volna, hogy a magyar ministerium a Hasner támogatása mellett volt s tanácsa és akarata, a Beusté mellett, elutasittatott!

Giskra már megkapta elbocsáttatását titkos tanácsosi méltóság adományozásával.

A franczia ministeriumból, az alkotmányviszály miatt, Buffet már kilépett; sőt Daru kilépése is bizonyos; a válság folyást tart. Segris vállalja el Buffet helyett a pénzügyi tárczát. Thiers nagy szerepet visz a válságra vonatkozólag; több lap azzal vádolja, hogy egész befolyását felhasználta a válság előidézésére, hogy orleanistákból alakuló ministeriumot hozzon létre. . . . Ollivier kinyilatkoztatta, hogy az a kormány határozata, mikép a népszavazás az egész Franciaországban egy napon hajtassék végre!

Ujdonságok.

— Nem helybeli olvasóinkat kérjük, az előfizetési pénzeknek legfeljebb folyó április hó 15-re beküldése iránt, különben e határidőn tul, a példányok küldését meg kell szüntetnünk.

— **A nőegylet** választmányi tagjai a mult hetekben megkezdték a gyüjtést az árvaház javára a városban, nőegyleti tagoknál s nem tagoknál is. Az eddigi eredmény elég jónak mondható; általában szivesen látott vendégek voltak a gyüjtők; ha akadt is, ki nem igen jó szivvel fogatta őket, az ilyenek száma igen csekély. A ki felgfogta az árvaház üdvös czélját, lelkesülve járult adományával, annak létrehozásához; miből ujolag látszik, hogy Debreczen lelkes közönsége ki nem fárad a jótékony adakozásokból. A gyüjtések eredményének közlését megkezdjük:

Gáll Józsefné és Kacsó Ferenczné választmányi tagok, gyüjtő ive. (mart. 24-én 1870.) Heczenberger Sándor 50 kr, Rozenberg Ignácz 40 kr, Kramer Leopold 60 kr, Barcsné 1 ft, Nemes Andrásné 1 ft, Borsay Sándor 1 ft, Katona Lajosné 1 ft, Gencsi Pálné 1 ft, Fabriczius Gejzáné 1 ft, Kerekes György 1 ft, Fich Karolina 1 ft, B. H. 1 ft, Spiczer Heléna 1 ft, Leczter Sarlotte 1 ft, Vargáné 1 ft, Eizenberger Leonora 1 ft, Domokosné 50 kr, Streliczker Leonora 20 kr, Torma Istvánné 1 ft, Levkovicsné 40 kr, Feischl Johanna 2 ft, Simonfi Jánosné 2 ft, Burger Sámuelné 1 ft, Hetényi Laura 40 kr, id. Csonka Dánielné 2 ft, Neuf M. 20 kr, Marjalaki Mihályné 1 ft, Kesztenbaum Johanna 50 kr, özv. Németi Jánosné 2 ft, Reuner Nina 2 ft, özv. Szecsey Jánosné 1 ft, Preizer Heléna 1 ft, Lövenberg Józefa 1 ft, Áron Manóné 1 ft, Kutasi Imre 1 ft, Merczéné 1 ft, Te-

TÁRCZA.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.

Irta: **Dr. Williams J. B.**

(Folytatás.)

Hogy lehetett az, hogy Edithnek egyszerü kézérintése villanyos áramlattal járta át az orvosnak minden ízét?

Hogy lehetett az, hogy Edith oly kimondhatlanul boldognak érzé magát, midőn az ifju karján tovább lebegett. Ő azt egyszerüen hálaérzelemnek tulajdonitá. De vajon ez érzelem ugyan olyan leendett-e, ha őt Lionel bátyja, vagy Milburn Ralph menti meg?

Az első látáskor ébredő szerelem ép oly nagy talány, mint a delejtü vonzereje, mely jellegben ehez sok tekintetben hasonlit. Mai időben a lelki izgatottságot sokszor phisikai okokra vezetik vissza. Nem titkos delejes erő-e az, mely egyik szivet a másikhoz vonzza? Miért nem érzé Reginald gyorsabban, lázasabban keringeni vérét, midőn száz meg száz szép leánynyal, nevetgélt, tánczolt, csevegett, sétált? És most hangosan vert szive, mintha kalapáccsal kopogtak volna mellkasában; s csak azóta, mióta Edith közelébe jutott. Ez szintén számtalanszor jött már fiatal emberekkel össze, kik szépség tekintetében mérközhettek Reginaldal s mégis egyik sem idézett benne elő oly sajátos érzelmet, oly delejes, rokonszenves vonzalmat.

E kedves hangulatban eleinte hallgatag mentek egymás mellett a Broadway-n fölfelé, mig Edith ismét el nem kezdett hálálkodni, mit azon ban Reginald erélyesen elodázott magától. Aztán Edith atyjáról kezdtek beszélgetni és Edith ismételte a körjeleket egész részletesen, melyeket Lionel előbbi napon már elbeszélt.

— Nem képzelheti ön doktor, — folytatá — mennyire örvendek én, hogy ön házunknak egyik tagja lesz. Nekem ugy tetszik, mintha nagy teher hárulna el szivemről, és én bizton hiszem, hogy atyám önnél jó kezekben lesz.

— Örvendek, hogy ily jó véleményben van felőlem kegyed — szólt Reginald magát meghajtva; — legyen ön meggyőződve, hogy én mindent elkövetek, a körnak kinyomozására nézve, vajon a phisikai erő hanyatlását nem vette-e kegyed atyjáu észre? Vagy más szóval, ugyan oly mérvben szenved-e lelke, mint teste?

— Kétségkivül — viszonzá a hölgy, — atyám láthatólag mindinkább fogy és sokkal hamarabb elfárad mint ezelőtt. Én ezt hamar észreveszem, habár kétkedem, hogy a felületesen figyelő előtt ez feltünnék, minthogy viruló szinben van, sőt egészségesebbnek látszik, mint máskor.

— És nem képes kegyed ez anyagi és szellemi változást valamely beható körülményre visszavezetni?

— Nem! Én már mindent elgondoltam, anélkül, hogy eredményre jutottam volna. Végre abban a hiedelemben erősödtem meg, miszerint az egész baj valamely rejtett kórból ered, melynek symptomai csak általánosságban mutatkoznak. Nincs-e vajon az agynak bizonyos szervbaja, mely elép nyilvánul?

— Kétségkivül — viszonzá Reginald — például az agyvelőellágyulás; és ez oly betegség, melylyel még maig sem vagyunk tisztában. Az agy szervi megbomlásánál azonban a jelenségek tartósak lennének, mig kedves atyjánál, a menynyire megérthetém, szünetelések állanak be.

— Bizonynyal — válaszolt Edith; — olykor egész nap ép ugy érzi magát mint régenten, ugy hogy teljes felüdülését kezdem remélni, de aztán ismét hirtelen roszul lesz, s a baj még makacsabbá válik.

— És bizonyos órákban érzi magát roszul?

— Ő leginkább reggelenkint szenved; gyakran aztán egész estig jól érzi magát.

— Eszik valamit lenyugvás előtt?

— Semmit mást mint egy kevés cognac-ot és vizet, mit hasznosnak vél.

— Az ellen nincs semmi ellenvetésem.

Ekkor épen Evelyn urnak 5-ik sétányon levő lakához érkeztek; egy inas, ki épen az ajtóban állott, megkinálte őket a csöngetés fáradságától.

— Reginald, — szólt Lionel, mihelyt a tornáczba léptek, — mi alkalmasint a könyvtárban találjuk nagybátyámat.

Az ifju orvos tisztelettel hajtá meg magát Edith és Klára előtt s követé Lionelt a pompás széles lépcsőkön fölfelé. Ez a folyosó végén egy ajtónál állapodott meg, kopogtatott s megnyitá azt, miután egy nyájas hang a belépésre felhatalmazást adott.

A szoba, melybe léptek, nem volt nagy, de kényelmes és eléggé tágas; a butorzat egyszerü, de válogatott. A falakat könyves szekrények boritják el, melyek mind telve látszának lenni. A kandallónak egyik oldalánál, hol a könyvektől némi kis tér maradt, a napi lapok, heti és havi folyóiratok gondosan felfüzve függöttek, melyeket Evelyn ur maga szokott szerbe-számba szedni, hogy év végével beköttetvén, azokat illető helyükre állitsa be. Ily módon, évek során át tömérdek időszaki lapot halmozott már ő össze.

Mi ezt csak azért jegyeztük meg különösen, hogy az események későbbi folyamában alkalma lehessen az olvasónak arra visszaemlékezni.

— Kedves bátyám, — szólt Lionel tiszteletteljes hangon — engedd, hogy régi barátodat, dr. Charlton Reginaldot bemutathassam.

Evelyn ur fölemelkedett székéről s a legszivélyesebb vendégszeretettel üdvözölte őt.

A kandalló közelében támlás székkel kinálta meg, s Reginald egyszerre csak oly jól érzette magát e szobában, mintha teljesen otthon lett volna.

— Kedves doktorom, — kezdé Evelyn ur a társalgást, miután az ifjunak szivélyesen megrázta kezét — én a vendégszeretet törvényeit nem fogom annyira szem elől téveszteni, hogy első beléptével mindjárt egy vén képzelgő betegnek panaszaival terheljem. Apropos! játszik ön sakkot?

Reginald igennel válaszolt.

— Hiszen ez nagyon derék; ez az én legkedvesebb játékom. Én ugy hiszem, erős csatákat folytatunk majd koronkint. Ha ön másfelé nem lenne ma elfoglalva, egyelőre minden ügyleti dolgot félreteendünk s egy sakkjátszma alatt, egymáshoz való közelebbi viszonyaink felől teljesen tisztába jöhetünk.

— A mint ön akarja uram, — viszonzá Reginald.

Utóbbi e beszélgetés közben erősen szemügyre vette a házi urat. Daczára e férfi látszólag derült hangulatának, mihelyt arczvonásai a társalgástól elevenséget nem nyertek, Reginald bizonyos kimerültséget, bágyadságot fedezett azokon föl. Arcza ama sápadt szint ölté föl, mely nála reggelenkint szokott mutatkozni, melyet később élénk pirosság váltott fel; nem az erőnek tiszta szine volt ez, hanem a lappangó láz pirja. Kezei forróbbak voltak, mint rendes állapotban szoktak lenni.

Evelyn ur a beszélgetés folyamát a napiirodalomra terelte s Reginald csakhamar fölismerte benne a finom müveltségü, olvasott embert. Megjegyzései nemcsak helyesek és találóak voltak, hanem a kifejezésekben eredetiek is, s kevés perez elegendő volt arra, hogy az ember benne a mélyen gondolkozó főt ismerje föl.

A többi közt Balzacra is rákerült a beszéd sorja. Charlton orvos és Evelyn ur minden munkáját olvasták ez irónak. Utóbbi azonban nem kevéssé ragadta bámulatra Reginaldot ép oly pikáns, mint alapos itészete által, a melylyel ama szellemdus franczia irónak müveit bonczolgatta; amennyiben oly szépségeket hozott azokból világosságra, melyeket Reginald vagy észre sem vett, vagy épen gyöngéknek tartá azokat, mig ellenben az olyakat, melyeket felületes olvasás mellett szépeknek vélt, most gyöngéknek tartott. Valódi élvezettel hallgatta az öreg urnak mély életbölcsesség sugalta beszédét s meg nem allhatta, hogy erre nézve észrevételét ne hallassa.

Evelyn ur láthatólag kellemesen volt meglepetve látogatójának kedves modora által; arcza a társalgás folytán mindinkább visszanyerte, borongó, aggályos kifejezését s vonásai élénkülni kezdtek, mintha valamely nemtő lángja élesztette volna.

— Kedves doktorom! — szólt több órai beszélgetés után, — én rendkivül örülök, hogy házam tagjai közé sorozhatom és nem köszönhetem meg eléggé öcsémnek, hogy önt ide vezette. Engedje meg, hogy családom tagjainak bemutassam.

— A doktor már ismerőse Edithnek és Klárának — szólt Lionel — és pedig nem mindennapi uton-módon ismerkedtek meg egymással.

Lionel erre elbeszélte, hogy mentette ki Edithet Reginald veszélyes helyzetéből, mire Evelyn ur még egyszer megszorongatá a legmélyebb hála kifejezésével az ifju kezét s dicséretekkel halmozá el, bátorságát és lélekjelenlétét.

Átmentek a társalgó teremben, hol senki más nem volt jelen, mint Evelyn ur neje és ennek fivére Ralph.

— Édes Mária — szólt Evelyn ur — ime dr. Charlton Reginaldot mutatom neked be, egyik régi barátom fiát, kiről már ma reggel beszéltem neked.

A hatás, melyet ez egyszerü szavak Máriára és fivérére gyakoroltak ép oly meglepő, mint gyötrelmes volt.

Mária ijedten emelkedett föl s némi időre volt szüksége, mig annyira magához jöhetett, miszerint az érkezettet üdvözölhesse. Fivérének izgatottsága még nagyobb mérvben jelentkezett. Halálsápadtság futá el arczát s egy székhez kellett támaszkodnia, hogy össze ne roskadjon.

Mindkettőjük szerencséjére azonban a terem csak gyéren volt világitva; de Reginald mégis eleget észlelt arra nézve, hogy Evelynné és fivére által lett fogadtatását szokatlannak találja.

Evelynné szedte magát össze először s látszólag a legnagyobb szivélyességgel üdvözlé. Ezalatt fivére is magához jött rettentő meglepetéséből s szemébe nézhetett s kezét szorithatta ama férfinak, kit már rég halottnak hitt.

— Mi egy fél óra mulva már ebédelünk doktorom, — szólt Evelyn, miközben az ablakon kinézett, — ugy látom, önnek podgyászát már elhozák; azonnal szólok az inassal, hogy önt szobájába bevezesse.

Ezzel megrántá a csengettyüt s csakhamar belépett az inas, ki Reginaldnak a számára berendezett helyiséget kimutassa.

(Folyt. köv.)

legdi Lajosné 2 ft, Nánásiné 1 ft, özv. Szabó Jánosné 2 ft, Boka Jánosné 2 ft, Ritt Miklós 50 kr, Lőrincsák László 30 kr, Nagy András 50 kr, Strobek Gusztáv 1 ft, özv. Lovász Jánosné 1 ft, özv. Ficherné 20 kr, Török Lajos 40 kr, Rögös András 50 kr, Sneider Jánosnő 1 ft, Zajecz Anna 40 kr, Dusoczki Pálné 1 ft, Makai Ferenczné 50 kr, Nagy Károly 10 kr, Reiz Antalné 2 ft, Szentesi Ferenczné 1 ft, Veis Elizabeth 1 ft, Márk Pálné 2 ft. Molnár Lajosné 1 ft, Horog Jánosné 1 ft, özv. Luksz Sámuelné 40 kr, Kepes Hermina 1 ft, Gyarmati Lajosné 50 kr, özv. Luksz Lajosné 1 ft, Strosz Ferenczné 2 ft, Paksi Lajosné 1 ft, Hoffmanné 50 kr, Boczkó S-né 10 kr, B. L-né 1 f, Veinberger Salamonné 20 kr Nagy Istvánné 1 ft, Erdelyi Kálmánné 1 ft, Ujvári Istvánné 60 kr, Bör Ferenczné 50 kr, Debreczeni Gáborné 50 kr, Szilágyi Gáborné 20 kr, Orbán Jánosné 50 kr, B. V-né 10 kr, Nagy Gáborné 50 kr, Szarvas Sándorné 52 kr, Bato Lajosné 1 ft, Alföldi Jánosné 20 kr, Kiss Józsefné 20 kr, Czveig Kati 20 kr, Gönyei Károlyné 2 ft, Balázs István 50 kr, Sárközi Ferenczné 1 ft, Kápolnási Imréné 2 ft, Egy valaki 5 kr, ifj. Gáll J. 50 kr, Gáll Teréz 50 kr, ifj. Gáll Elek 50 kr.

Az egész summa összesen 80 ft 17 kr.

A terményekben adott tárgyak: özv. Tót Mihályné 1 köböl rozs szeptemberben, Katona Lajosné 1 véka paszuly, Kacz Józsefné 1 k. rozs, Simon Györgyné 1 k. rozs, Steinfeld Ign. 2 v. rozs 2 v. buza 2 v. kása, Alibánné 1 k. kétszeres, Rikl József 1 v. buza, Dragota tesrvérek 2 v. buza egy fazék egy lábos, Szikszai Józsefné 2 v. gabona Jobs Edéné novemberben 1 zsák krumpli, Bosznai Károly 1 vég 30 rőfös kanavász, Varga Károly 1 ruha fogas, Lövenheim Sámuelné $\frac{1}{4}$ v. lencse, Nagy Gáborné 1 fél v. buza, Sarkadi Istvánné 1 v. buza aratáskor, Leblofkszi János pékmester 50 ℔ liszt.

Késpénz van összesen 80 ft 17 kr. Rozs van 5 k. 2 v. Buza 1 k. $2\frac{3}{4}$ v. Kása 2 v. Paszuly 1 v. Lencse $\frac{1}{4}$ v. Krumpli 1 zsák. Liszt 50 font. Kanavász 1 vég. Ruha fogas 1 db. Vaslábos 1 db. Vas fazék 1 db.

** **Vasárnap** husvét első napján a szinházi nyugdij intézet javára Schiller nagyszerü tragoediája, az „Orleansi szüz“ adatik, melyben a czimszerepet Szakál Rózsa fogja játszani. Felhivjuk a közönség figyelmét ez előadásra, azon óhajtással, vajha minél tömegesebben látogattatnék az, hogy a jótékony czélt minél nagyobb anyagi siker koronázhassa. És midőn ezen óhajtásunkat nyilvánitanánk, egyszersmind ama reményünknek is igyekszünk kifejezést adni, mely a debreczeni müpártoló közönség áldozatkészségében már más alkalommal is valósulást talált a jótékonyság terén, a nyugdijalap irányában.

— **Három, árvánál árvább kis gyermek**, a legnagyobb 8—9 éves, 2 leány, egy fiu, volt ma látható, a városház udvarán járkálni. A szerencsétleneknek apjuk s anyjuk be van zárva, bizonyos terhelő bün vádja miatt. A kik felfogni akarnák őket, jelentkezzenek a városi hatóságnál. A nőegylet becses figyelmét felhivjuk e tárgyban; mert itt 3 neveletlen, elhagyott, árvánál árvább gyermeknek a társadalom számára megmentése forog kérdésben.

** **Berzsényi Julia** felléptéről mielőtt rendes szinházi szemlénkben szólanánk ujdonsági rovatunkban is megemlékezünk. Már régen hallottuk e tisztelt kisasszony nevét emlegetni ott a szinháznál s mi megvalljuk vérmes reményeket is kötöttünk a sok dicséret után, szerződtetéséhez. Azonban sietünk kijelenteni, hogy a nevezett énekesnőnek addig hirét se hallottuk másutt, s valószinü, — hogy az igazgatóság sem hallotta, — mert akkor bizonyára nem szerződtette volna. Tegnap a szinlap elvégre a kisasszony nevét szembeötlő betükkel kürtölé. — A közönség nyakra-főre törte magát, hogy az uj operette énekesnőt meghallgathassa; denique a szinház egészen megtelt. — A függöny felhuzatik s csakhamar fellép az illető. Magas, nyulánk alak, jól megteremve; arcza élesen vonalzott, szemei élénkek s ajkai a mosolyra könnyen idomithatók. — Hangja? — no az egyátalában nem felel meg a várakozásnak — nincs benne semmi lágyság, semmi képzettség; igyekszik énekelni ugy, mint abogy a karmester pálczája kormányoz, azonkivül kevés routinnal rendelkezik, mert már kezdetben is vétett az üteny ellen; egyébiránt segédszinésznőnek megjárja. — Mindenesetre tévesztett a rendezőség akkor, midőn a szinlapon Berzsényi Julia fellépését hirdeté s a közönség figyelmét előre felhivta, mint valami elsőrendü énekesnő működésére; s igy többet ártott a kisérlettevőnek, mint a mennyit használni akart az igazgatóságnak.

— **Azon szerencsétlen szinész**, ki tegnap lapunkban nyilvánitá köszönetét jótevői irányában, a mellett, hogy szemevilágát elveszté, más veszélyes betegségben is szenved, mely őt ma reggel erősen megtámadván, kinjában nyelvét elharapta; s midőn kiocsudott, kitünt, hogy beszélni sem tud már; irásban fejezte ki szerencsétlen nyavalyájának körülményeit. Ápolás s gyógyitás végett kórházba vitetett.

— **Az utcza-nevek és házszámok** igen sok helyen vagy lekoptak, bemeszeltettek, vagy olvashatlanokká váltak. Ideje volna már, e tekintetben is valami rendszeres munkálatot tétetni; az egész városnak egy folyó házszámmal való ellátása czélszerütlen, alkalmatlan, s a keresőkre a legfáradságosabb. Midőn tehát az utcza nevek tisztán feliratása és az olvashatlanokká vált házszámok rendbehozása szüksége előtérbe lépett: ohajtandó volna, ha a hatóság kiterjesztené figyelmét a más nagyobb városokban divatozó azon czélszerü intézkedés behozatalára, — hogy minden utcza külön számot nyerjen. — Ha pedig ez csak hosszasabb idő mulva történhetnék: a kapitányi hivataltól várjuk, mikép a fent irott utcza nevek és házszámok kiiratásáról a közönség érdekében haladéktalanul gondoskodjék, ha másként nem, büntetések alkalmazásával is.

☐ **A kapitányi hivatal figyelmét** felhivjuk, miszerint tiltaná be a talyigásoknak, szigoru büntetés terhe alatt, hogy a czegléd-utczát verseny-pályául ne tekintenék, s azon át hajat meresztő rohamban ne futtatnának. Naponta fordul elő ily eset nem egyszer, s még sincs közeg, mely ezen életbiztonságot veszélyeztető kihágásait talyigásainknak törvényesen megakadályozni tudná. Nebány nappal is ez előtt egy talyigás boros fővel vágtatott talyigáján a piaczról be a czegléd utczába s inuen bekanyarodott a városház utczába oly sebességgel, hogy jármüve a fordulatnál elveszté az egyensulyt s a gonoszt utolérte saját vétke, — de nem a törvény keze; — takarosan fölfordult, s több zuzódást szenvedett. — (Beküldetett.)

— **Sürgönyforgalom** apr. 12-én a helybeli m. k. távirdai igazgatóságnál. A pénztárnál felvétetett sürgöny 54 db. megérkezett és kézbesittetett 57, felvett 156, kiadatott 156, összesen 423.

Dobrowsky.

Fővárosi értesitő.

** Gr. Jankovics Lajos Wenkheim Krisztina grófhölgyet eljegyzé s egybekelésök maj. 15-én fog megtartatni.

** A honvédek felruházása és felszerelésére uj ajánlatot tettek a honv. ministeriumnak. Strikker Ede pesti lakos, mint vállalkozó ugyanis ajánlkozott, hogy évenkint 3000 honvédet kész felszerelni az eddiginél jobb minőségben és olcsóbban.

** A budai király malom egy 27 éves munkása saját vigyázatlansága folytán a gép szija által elragadtatott s néhány percz mulva darabokra volt zuzva. Özvegye és gyermeke siratják benne fentartójukat.

** Vodiáner Albert a közoktásügyi ministeriumnak 2000 ftot adott át, hogy ez összegen két egymás után következő évre egy fiatalember küldessék ki, valamely külföldi egyetemre, a nemzetgazdászat tanulmányozása végett. Azonkivül kötelezte magát, hogy az illetőnek utiköltségeit fedezni fogja.

** Egy gazdag fösvény halt meg mult vasárnap, kit általánosan milliomosnak tartottak s ki mégis a legnyomoruságosabban élt. Halála után lakásán hivatalosan mindent lezároltak az örökösök érdeke szempontjából.

** A józsefvárosi kalvaria mellett három kis leány játszogatott. Egy asszony, ki szopos csecsemőt tartott a karján, oda ment hozzájuk s kérte a legidősebb gyermeket, hogy vigyázzon csecsemőjére, mig visszajön. Óra óra után mult, este lett, de az asszony nem jött vissza. A leánykák elkezdtek sirdogálni, mig aztán az egyiknek eszébe jutott, a csecsemőt elvinni a józsefvárosi kapitánysághoz.

Belföld.

⁂ Vásári kép Margitáról. Vásár első napján felkerekedtek a margittai iparosok és megalkották magoknak azt a törvényt, hogy akkor nap idegen (értsd: nem margittai) iparos nem árulhat. De már a sátrak készen voltak, ki rakták áruczikkeiket a nem belybeliek is. És a jámbor margittaiak széthányták mindazokat! Hát a vásárbiró? — Szentesitette e törvényt. Éljen a szabad ipar!

⁂ Makói csendélet. A „Korona“ vendéglőben borozgatott S. ur unokaöcscsével B-vel, kinél nagyobb mennyiségü pénz volt, mit megsejtvén egy kóborló hirhedt kártyás, ösztönzé a fiatal B-t, hogy játszanak: de B. unokabátyja kiutasitotta a vendéglőből a rabló kártyást, mint oly egyént, ki nem becsületes emberek társaságába való; ekkor ott terem a csendbiztos, elveszi hajdujától a botot, (nem pálczát!) és embertelen módon kezdi ütlegelni S. urat, ki unokaöcscsét megakará menteni a kártyajátékos kelepczéjéből, ki a fosztogató kártyásnak megmerészelte mondani illető czimét! Ez még nem volt elég, hanem a csendbiztos bekisérte S. urat börtönbe, s mig mentek, folytonosan ütötte, verte a becsületes és köztiszteletben álló polgárt, végre beszállásolta a halálra vertet a leggyalázatosabb börtönbe. Ki hinné, hogy ilyenek is történnek a mai világban?!

⁂ Hódmezővásárhely megtartá a tisztujitást, mely f. hó 6-án ment végbe. A szerencsés választások közül őszinte örömmel emeljük ki, hogy Ábrai Károly lyceumi tanár s a „Vásárhelyi Közlöny“ derék szerkesztője — főjegyzővé, Matók Béla ügyvéd, kinek vertöje — főjegyzővé, Matók Béla ügyvéd, kinek vertéseit ismertettük is, — tiszti főügyészszé közfelkiáltással elválasztattak; mindketten megköszönték ugyan a polgárok bizalmát, és kijelentették, hogy a fényes megtiszteltetést el nem fogadhatják, de az érettök lelkesülő választók ismételve határozottan kifejezték, hogy ez állomásra egyedül őket óhajtják megnyerni. A nevezett egyének aztán a közönség viharos éljenzései közt elfogadták a megtiszteltetést. E választásra mi is szivünkből mondjuk az „éljent“-t!

Külföld.

Poroszországban a szabadelvü párt — tekintettel a bekövetkezendő uj választásokra — következő kivánalmakkal akar a kormány előtt föllépni.

A birodalmi gyülésre nézve: a német egységnek békés uton helyreállitása; az észak-német szövetségnek német szövetségi állammá kiszélesitése; a hadi terhek kisebbitése, a hadsereg létszámának béke idején alábbszállitása és a szolgálati idő kevesbitése által. Gyámolitása mindazon törekvéseknek, melyek átalános europai lefegyverzésre irányozvák. Az adóknak felebb nem emelése, sőt az eddigieknek kevesbitése. Jogegyenlőség mindenkire nézve. Átalános és egyenlő választási jog, ugy a Bund számára, mint az egyes államokra nézve. A human és polgári képzettség eszközöltetése szabad és ingyen iskoláztatás által. Az egyesületek teljes szabadságának és jogbiztonságának megadatása.

A követekházára nézve: a követekházának teljes intézkedhetési s beleegyezési joga: az adóra nézve. Önkormányzat a községekben, kerületekben és tartományokban. A hivatalnokok felelőssége.

Gr· Bismark a birodalmi gyüléseni zajos és ránézve izgatottságot előidézett jelenetek után szenvedő állapotban van.

A franczia ministerválság bovadöltéről még sem lehet bizonyost tudni. Hire járt — némely lapok állitása szerint — hogy Buffet pénzügyminister csakugyan beadta lemondását a császárnak f. hó 9-én; továbbá, hogy Daru és Talhouet is lemondottak; és Chevreau, Lagueronniere és Magne lépnének helyükbe az uj ministeriumba.

Ujabb tudósitás szerint azonban helyreállott az egyetértés a ministerium tagjai közt, sőt Buffet is megtartja hivatalát.

A plebiscitumra nézve 3 formulát emlegettek a lapok. Az első igy hangzott: „elfogadja a franczia nép az 1852-iki alkotmányon tett szabadelvü változtatásokat, hogy felállittassék a parlamenti rendszer a császári kormánynyal, és e rendszer minden következményeivel.“ A 2-iknak lényege következő: „1) Ministeri felelősség a kamara előtt. 2) Két törvényhozó kamara felállitása. 3) Az alkotmányozó hatalom visszaadatik a nemzetnek.“ E két formula elvettetett, s mint a „Gazette de France“ hiszi: a 3-ik és következő formula fogadtatik el: „A franczia nép akarja a császárságnak, demokratiának és a szabadságnak szövetségét; azon szövetséget, mely az 1870. alkotmány által lépend életbe.“

A törvényhozó testületnek f. hó 9-én tartott ülésében Ollivier kijelentette, hogy a népszavazás ideje alatt a kormány teljes sajtó- és gyülekezési szabadságot fog engedni, s a hivatalnokoknak meghagyatik, hogy a polgárokra semmi nyomást ne gyakoroljanak.

Spanyolországban az ujabb barcelonai felkelési kisérlet Gracia külvárosnak bevételével véget ért. A cortes ülései f. hó 19-ig elnapoltattak. Montpenster herczegről hirlik, hogy elitéltetése legközelebb várható.

Legujabb.

— Temesvár, apr. 12. A mai városi közgyülés nagy többséggel elhatározta a tisztujitást.

— Bécs, april 12. Taaffe gr. engedve az ellene emelkedett rosz hangulatnak, visszalépett.

— Bécs, apr. 12. Berger egy a „N. Fr. Presse“-hez intézett iratban kinyilatkoztatja, hogy a jelenlegi cabinet alakitásban a nevezett lap által neki tulajdonitott viszonyok alaptalanok.

— Bécs, apr. 12. A mai esti lapok egyhangulag jelentik, hogy a hivatalos ujság csütörtökön közleni fogja az uj cabinet névsorát.

— Bécs, april, 12. A „Presse“ értesülése szerint, — gr. Potocky kivételével, — az alakulandó uj kabinet tagjai csupán az illető ügyosztályok vezetőiként fognának müködni.

— Páris, apr. 12. Illető helyen egyre fáradoznak azon, hogy Daru grófot a kabinetben való megmaradásra birhassák. A válság megoldását mára várják.

— Madrid, apr. 12. Némely tartományban ujolag mozgalmak vannak közeli kitörésben, melyek — ugy látszik — a carlisták által intéztetnek.

— Bukurest, apr. 12. A fejedelemnek egy üzenete tudtul adja a kamarának, hogy a ministerium lemondása elfogadtatott. A kamara ülésszaka — a kabinet ujraalakitása czéljából — még 8 nappal hosszabbittatik meg.

Közgazdászat.

Debreczen april 12-én, középára egy mérő buzának 4 ft 20 kr; kétszeres 3 ft 40 kr; rozs 2 ft 65 kr; árpa 2 ft 30 kr; zab 2 ft 5 kr; tengeri 2 ft 80 kr; köles 3 ft; kása 5 ft; egy zsák burgonya 2 ft; egy mázsa szalonna 26—28 ft; háj 31—33 ft.

A barom vásár nagy volt; ló, valamint szarvasmarha is, sok adatott el.

Időjárásunk: tavaszias, szélnélküli, változtatva felhős, majd ismét derült, enyhős.

Bécsi tőzsde, apr. 13. Cs. arany 5.85. ezüst 120.35

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**

H I R D E T É S E K.

Egy családnál sem kellene hiányozni!

A

52ft) NON PLUS ULTRA (52ft

Wheeler és Wilsonféle

kettős tüző-öltésü varrógépek

a legujabb telálmány a varrógépek mezején; a legalkalmasb házi használatra, amennyiben a legjutányosb ár mellett párosul a varrógépek minden előnyével; ára csak **52** frt.

Mindenekelőtt a még eddig felül nem mult Wheeler- és Wilson-féle rendszer után van szerkesztve, a legtökéletesebb és legtartósabb öltést a **kettős tüző-öltést** eszközli, amely felbonthatlan. A **non plus ultra,** azonkivül még azon előnynyel is bir, hogy tetszés szerint kézzel avagy lábbal mozgathato, e mellett körülbelől 11 fontot nyom, ugyhogy könnyedén szállitható, s akármelyik házhoz elvihető. — Alakja s kiállitása elegans.

Továbbá ajánlom a n. é. közönség figyelmébe

asztallapu varrógépeimnek nagyszerü raktárát

75—100 frtig, — mindenféle nemben és alakban, szintugy **Wheeler- és Wilson-félék,** házi használatra iparosok számára, mint **Grover- és Baker-félék** és valódi **Elias Howe-félék** czipészek, szabók és kalaposok, továbbá **Tambor-gépek** keztyüsök számára és házi használatra; ára **25—30** frt.

Mindegyik gép ki van próbálva, használhatóságukért kezeskedem; azon esetben, ha meg nem felelnének a czélnak, becseréltetnek és visszavétetnek 1 hó letelte alatt.

Mindegyik rendszer valódi; és Debreczen s vidéke számára egyedül nálam kapható.

Végre ajánlom bécsi himzés-mintáimnak gazdag választékát. — A n. é. közönség pártfogásáért esedezik

154. 1—18 a legnagyobb tisztelettel

Mentze A. H.

Debreczen, Széchenyi-utcza saját házában 1813. sz.

Schwendenwein és Társa

előbb 145. 3—3

Morawszki R.

szalmakalap-gyára

BÉCSBEN,

Kohlmarkt 6. sz. 1-ső emelet,

ajánlja gazdagon fölszerelt raktárát, hol is miudennemü szalmakalapok, párisi müvirágok, tollak, szalma, üveg, arany, ezüst, aczéldiszitmények, divatáruk, kalapminták, franczia és angol czérnák, divatáruk varrásához való tük stb. a legjutányosabb árak mellett kaphatók.

A czikkek mindig a legujabb divattal tartanak lépést. Divat lapokat kivánatra bérmentesen küldünk.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. váltótörvényszéknek f. évi márcz. 31-én 2651—2652. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, miképp Holcsy Menyhért mint felperes részére Wein Dániel mint alperestől 100 és 150 afrt váltói tartozás s járulékai erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen

házibutorok,

nevezett alperesnek helybeli kismester-utczai lakásán f. évi ***ápril 20***-ik napján d.e. ***9*** órakor nyilvános árverés utján készpénzfizetés mellett el fognak adatni. Mire a venni kivánók meghivatnak. 153. 2—3

Debreczen, ápril 9. 1870.

Mocsy József,

váltótörvényszéki kik. végrehajtó.

Cs. kir. szab. tiszavidéki vasuti MENETREND.

1870-ik évi April 5-től kezdve további rendeletig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

	óra	pe.	napr.	óra	pr.	napr.	óra	pr.	napr.
Bécs . . . . ind.	8	—	este	7	30	reg.			
Pest . . . . „	6	34	reg.	5	18	este			
Czegléd . . „	9	39	„	8	—	„			
Szolnok. . . . „	10	37	„	9	8	éjjel			
Püsp.-Ladány . „	1	33	délu	12	21	„			
Debreczen . . „	3	5	„	2	30	reg.			
Nyiregyháza . „	4	35	„	4	24	„			
Tokaj . . . . „	5	31	este	5	50	„			
Miskolcz . . . „	7	24	„	8	20	déle.	2	45	d u
Kassa . . . . érk.	9	56	„	12	33	délu.	5	36	„

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	óra	pr.	napr.	óra	pe.	napr.	óra	pr.	napr.
Kassa . . ind.	5	21	reg.	10	15		3	28	d.u.
Miskolcz . . „	7	55	„	2	55	délu.	7	19	est.ér.
Tokaj . . . „	9	37	„	5	27	este			
Nyiregyháza ,.	10	39	„	7	3	„			
Debreczen . .,	12	19	délb.	9	54	éjjel			
Püsp.-Ladány „	1	57	délu.	11	57	„			
Szolnok . .,	4	39	„	4	16	reg.			
Czegléd . . érk.	5	33	este	5	35	„			
Pest . . . . „	8	40	„	8	40	„			
Bécs . . . . „	6	18	reg.	6	42	este			

II. Bécs és Pestről Arad felé.

	óra	percz	naprész	óra	percz	naprész
Bécs . . . ind	8	—	este	7	30	reggel
Pest . . . „	6	30	reggel	5	18	este
Czegléd . „	9	24	„	8	10	„
Szolnok . „	10	16	délelőtt	9	47	éjjel
Mező-Tur . „	11	29	„	11	40	„
Csaba . . „	1	9	délutan	2	36	reggel
Arad . . . érk.	2	52	„	5	11	„

V. Aradról Pest és Bécs felé.

	óra	percz	naprész	óra	percz	naprész
Arad . . . ind.	12	26	délután	8	47	este
Csaba . . „	2	7	„	11	23	éjjel
Mező-Tur „	3	43	„	2	15	„
Szolnok . „	5	—	„	4	31	reggel
Czegléd . érk.	5	48	este	5	50	„
Pest. . . . „	8	40	„	8	40	„
Bécs . . . „	6	18	reggel	6	42	este

III. Bécsés Pestről Nagyvárad felé.

	óra	percz	naprész	óra	percz	naprész
Bécs . . . . ind.	8	—	este	7	30	reggel
Pest . . . . „	6	34	reggel	5	17	este
Czegléd . . . „	9	39	„	8	—	„
Püsp.-Ladány .,	2	7	délután	12	40	éjjel
B.-Ujfalu . . „	3	7	„	2	17	reggel
Nagyvárad . érk.	4	15	„	4	8	„

VI. Nagyváradról Pest és Bécs felé.

	óra	percz	naprész	óra	percz	naprész
Nagyvárad . . ind.	11	—	délelőtt	8	12	este
B.-Ujfalu . . . „	12	—	délben	9	50	„
Püsp.-Ladány . érk.	12	55	délután	11	15	éjjel
Czegléd. . . . „	5	33	„	5	35	reggel
Pest . . . . . „	8	40	este	8	40	„
Bécs . . . . . „	6	18	reggel	6	42	este

A közállomásokróli indulás ideje, minden pályaudvaron a kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Pálya-csatlakozások:

I. Aradon: A) A Czeglédről reggeli 5 óra 11 p. r. megérkező vonat, a Károly-Fehérvárra reggeli 6 óra 12 p. r. induló vonathoz. — B) A Károly-Fehérvárról délelőtt 11 óra 50 perczkor megérkező vonat a Czeglédre délután 12 óra 26 perczkor induló vonathoz.

II. Püspök-Ladányban: A) A Czeglédről délutáni 1 óra 8 percz és Kassáról 1 óra 32 perczkor megérkező vonatok, a Nagyváradra délután 2 óra 7 perczkor induló vonathoz. — B) A Czeglédről éjjeli 11 óra 57 percz és Kassáról 11 óra 31 perczkor megérkező vonatok, a Nagyváradra 12 óra 40 perczkor éjjel induló vonathoz. — C) A Nagyváradról délután 12 óra 45 perczkor megérkező vonat, a délutáni Kassára 1 óra 33 percz és Czeglédre 1 óra 57 perczkor induló vonatokhoz. — D) A Nagyváradtól éjjeli 11 óra 15 perczkor megérkező vonat, az éjjel Czeglédre 11 óra 57 percz és Kassára 12 óra 21 perczkor induló vonatokhoz.

III. Miskolczon: A) A Czeglédről délután 7 óra 4 percz és Kassáról 7 óra 19 perczkor megérkező vonatok, a Pest és Hatvan este 8 órakor induló vonathoz. — B) A Kassáról reggeli 7 óra 35 percz és Czeglédről 7 óra 45 perczkor megérkező vonatok a Hatvan és Pestre reggel 8 óra 15 perczkor induló vonathoz. — C) A Pest és Hatvanról reggel 7 óra 25 perczkor megérkező vonat, a Czeglédre 7 óra 55 percz Kassára 8 óra 20 perczkor reggel induló vonatokhoz. — D) A Pest és Hatvanról d. u. 2 órakor megérkező vonat, a Kassára 2 óra 45 percz és Czeglédre 2 óra 55 perczkor elinduló vonatokhoz csatlakoznak. 3. 17—

Az igazgatóság.

ANTALFFY LAJOS

órás Debreczenben.

(Boltja a városháza piaczi részén levő „**Törökhöz**“ czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben.)

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani a legdusabban felszerelt **óraraktáramat,** a lehető legolcsóbbra **leszállitott áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

	frt.
Ezüst hengeróra 4 rubinkőre járó patent üveggel - - - - - -	8—10
Finomabb ar. szegélylyel ugró - - - - - -	11—12
Egész aranyozott compassal - - - - -	12—13
Angol mintára lapos kristályüveggel - - - - -	13—14
Gazdászati óra (remontoir) - - - - - -	15—16
Ezüst horgonyórák 15 rubin kőre, patent üveggel, ugrós - - -	14—16
Finom angol mintára -	15—18
Kettős fedéllel - - -	15—18
Kettős fedéllel angol mintára - - - -	19—24
Remontoir - - - - -	25—36
Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell - - - - - -	40—45
8 napos pendul-óra -	19—23

Ezen például felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany uri és női óráimat, franczia 8—14 napig járó és ütő; márvány, alabástrom, bronzsvas öntvéytoku üvegboriték alatt levő asztali és függő aranykeretes óráimat, inga (pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégitő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 50 krron szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könyü és biztos.

Vidékröli megrendelések a levél átvételétől számitva 5 nap mulva küldetnek szét, mivel elvem, csak is egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem. 4. 40—

A legjobb minőségü **ERFURTI**

vetemény-, virág- és gazdasági-magvak,

továbbá

selyem, vászon, gyapju, pamut, kézmü és rövidáru czikkek

ajánltatnak, gr. Degenfeld-ház szegletén

Koncz Lajos

kereskedésében Debreczenben.

Hol egyszersmind vidékröli megrendelések készpénzfizetés mellett bérmentett levelekben elfogadtatnak, s pontos és szilárd kiszolgáltatás mellett megküldetnek.

Kinél, mint bortermelőnél, saját termésü kitünő

diószegi ó és uj

bakar és asztali borok

is ugy nagyban, mint kis hordókban kaphatók.

142. 3—4

Árverési hirdetmény.

Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhirré tétetik, miszerint Tornai Ferencz és neje Bauer Annától 3000 afrt s járulékai erejéig lefoglalt és 27,464 afrtra becsült, jelenleg kávéház, vendéglő és bolthelyiségül szolgáló piaczutczai ***1898***. sz. ***ház***, 9 hold és 600 ☐ öl külső ***földével***, néhai Auer Audrásné mint felperes, Czapó Lajos engedményesének hagyatéki tömege részére f. évi ***május 10***-ik, szükség esetére ***junius 10***-ik napján d. u. ***3*** órakor a városházánál, a telekhivatal helyiségében birói árverésen el fog adatni.

Az árverelők által leteendő bánatpénz 2000 afrt.

A vételár 3 részletben, a leütéstől 2—6 és 12 hó alatt lefizetendő.

A többi feltételek a telekhivatalnál alulirt végrehajtónál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának f. évi febr. 25-én tartott üléséből.

126. 3—3 ***Igmándi József***, tvki előadó.

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában